

105038

Dødsstraffen

Til Sigbjørn Hølmekjakk.

Jeg er også motstander av dødsstraff og protesterte da dødsstraffen ble gjeninnført i 1945. Men hva hjalp det. Og lite hjalp det at vi hadde en grunnlov og straffelov som forbød dødsstraff. Hvor lett taklet ikke det norske folk en slik bagatell i 1945. Stortinget besluttet med 144 mot 6 stemmer å gjeninnføre dødsstraffen — hvoretter Grunnloven ble satt ut av kraft inntil man var ferdig med det som ble kalt «Rettsoppgjøret» — og for å gi det hele skinn av legalitet, forfattet man en serie «lover» som ble kalt Anordningene som det skulle dømmes etter.

Jeg anser disse anordninger for å være den største forbrytelse som er begått mot det norske samfunn etter krigen. Anordningene tillot dødsstraff i fredstid. Tyverier av NS-gods og penger, samt innførte lover med tilbakevirkende kraft. Hitler kunne ikke gjort det bedre! For å dobbeltsikre seg mot kritikk, bestemte man seg for at det skulle hete at vi var i krig til vi hadde sluttet fred med Tyskland — og det kunne jo vente til vi var ferdige med vårt oppgjør, på tross av at tyskerne hadde kapitulert!

Efter rettsoppgjøret er dødsstraffen de facto borte. Det betyr intet om Stortinget avskaffer dødsstraff eller ikke. Når folket ved neste korsvei igjen føler trang til hevn, vil det ikke mangle små menn som vil sette Grunnloven ut av kraft og gjeninnføre dødsstraffen.

De 6 som på Stortinget stemte mot dødsstraffens gjeninnføring i 1945 bør ikke glemmes. Det var Førre (Nyø. Fredsparti), Jacobsen (Samf. part.), Skeibrok (Høyre), Strand (Venstre), Olsen (Venstre), Moseid (Bondep.). Det er verd å merke seg at ingen fra Kristelig Folkeparti tok dette kristne standpunkt da det gjaldt.

Tegneren Einarson
Kragere

D. 9-1-1978